

BRÁVÓ, ILONA UTCA!

Egy civil kezdeményezés dicsérete

Augusztus 21-én szokatlan élénkségre lettek figyelmesek az emberek. Még napsütéses délutáni órákban a Szív utca torkolatában (azon az üres telken, ahol majd folytatódik az utca Berki felé) nagy volt a sürgés-forgás: utcabálra készültek az itt lakók. Az előzményekről az egyik fő-kitalálót és szervezőt, a Berczi házaspárt kérdeztem.

- Három héttel korábban egy jól sikerült Márton napi bulin, ahol nyolcan voltunk, elhatároztuk, lehetne ezt szélesebb körben is csinálni. Igaz, más egy baráti összejövetel, de végül is az egy utcában lakók is összefoghatnak. Sokan költöztek ide újak, akikkel mi régi lakók éppen csak köszönő viszonyban élünk - meséli Cilike, aki a falusi iskolában tanítónő.

- Én tűzoltó vagyok, - veszi át a szót férje - és szenvedélyes horgász. Fogtam 15 kiló halat, ezen a napon éppen ráért Márki Endre, aki vállalta a zenét. Szóltunk jobbra-balra, vajon részt vesznek-e az emberek ilyen „spontán” összejövetelen. Meglepő örömmel csatlakoztak. Volt aki fűvet nyírt, mások villanyt szereltek. Kikalkuláltuk, hogy 200 forint/fő kell a kenyérhez, meg a zenéért. Harminc főre számoltunk, de híre ment a dolognak.

- 1986 óta lakunk az Ilona utcában, azóta 10-12 új családi otthon épült, tehát az elképzelésünk reális volt - magyarázza Bercziné. - Igen ám, de jöttek a Mária, Templom, Árpád, Nyár utcából is, sőt voltak „megfigyelők” Sós-kútról és Budaörsről is. Megmozdultak az emberek. Székeket, asztalt minden család hozott. Lett bogrács. Fintáné, Julika nagyszerű szabócsi paradicsomos káposztával lepte meg a rendezvényt, hoztatem 150 töltelekkel! Vacsoraidőre már 50 fő volt. Itókáról mindenki ízlése szerint gondoskodott. A batyuból végén a remek zenére 70 résztvevő táncolt és sajnáltuk, hogy éjjel után egy órakor a vihar tett pontot a mulatság végére.

A civil kezdeményezés, amiben Tardi Antal is derekasan segített, egyértelműen sikeres volt, tervezik búcsú idejére és jövőre megismétlik. Barátságok születtek. Azóta is sokat segítenek egymásnak a betonozástól a paradicsom-befőzésig. Az, hogy a kezdeményezés okos és logikus lépés volt egymás jobb megismerése felé, azt mi sem bizonyítja jobban: a házigazda büszkén jelentette ki: nézzen körül, a környéken nincs ám parlagfű! Sokan mondták, miért nem küldtek meghívókat? Úgy vélik, erre nincs szükség, az emberi beszéd többet ér, s akik jó viszonyban élnek egymás mellett, a kézfogáshoz nincs szükség formaságra. A tanulság „csupán” annyi: példájukat lehet követni, sok utca van még Tárnokon. Brávó Ilona utca, gratulálunk!

S. P.

Jegyzet a hírekről

Mint gyakorló újságíró tudom: ha egy kutya megharapja a postást, sajnálatos esemény. Ám, ha egy postás harapja meg a kutyát, az már hír a javából. E régi szakmai mondás jelzi, hogy a hír természetéhez hozzátartozik a szenzáció, a váratlan. Napjainkban ez olyan gyakorlattá vált, hogy a sima kutyaharapásról már senki nem beszél. Szerencsére a társadalom többsége normális életre törekszik, elolvassa ugyan a szenzációt, de hamar el is felejt. Az igazi hír ugyanis nem a pillanat szüleménye. Van előzménye, és persze utóélete.

Egy kisebb közösségben megjelenő időszakos lapban, mint a Tárnokhír, az olvasó megtalálja a testületi döntéseket, fontos tudnivalókat, s persze érdekes, olvasmányos cikkeket, amelyek az iskolásoktól a nyugdíjasokig érdeklődésre tarthatnak számot.

Mégis, sok még a rejtett tartalék, van előbbre lépés. Jó lenne nyomon követni a becsületes kezdeményezéseket, ismertetni a kedvező, vagy nem éppen népszerű döntések hátterét, megmagyarázni, mi miért történik. Másfelől fórumot teremteni a lakossági véleményeknek, elejét véve az utcai „pletykázásoknak”. Hiszem, hogy mindenkit érdekel egy-egy önkormányzati töprengés és a megvalósításig tartó sok-sok erőfeszítés. Így híd épülhet az éves közmeghallgatások között: a nyilvánosság erősítésével lehet csak aktív részese a közéletnek minden polgár. Mert a választás sem egy napra, de négy évre szóló bizalom kinyilvánítása.

A lap szerkesztésénél ezeket a szándékokat kívánjuk szolgálni.

Sármándi Pál

Nyári táborozás

Július 1-7-ig a falusi iskola 32 gyermekével Balatonszárszóra utaztunk nyaralni. Vonattal mentünk, s mivel jó idő volt, a szobák birtokba vétele után fürödni indultunk. És milyen jól tettük, mert az idő ezután sajnos egyre rosszabb lett. Azért minden nap lementünk a strandra, még a nagy hullámmás sem tartott vissza a pancsolástól. Sokat kirándultunk az egy hét alatt. Jártunk a szárszói József Attila Múzeumban. Átsétáltunk a szemesi Posta Múzeumba. Megnéztük Siófokon a Tengeri Akváriumot, ahol bűvárok tartottak előadást az élményekről. Jártunk a Szántódpusztán épült Skanzenben. A táborban volt rejtvényfejtés, rajzolás, videózás. Megtanultunk zsinórlabdázni, kosaraztunk, ping-pongoztunk, volt darts, biliárd és asztali foci. Még a szabadtéri moziban is jártunk, ahol az Egértanya című filmet néztük meg. Bartal Gabi néni etette az éhes szájakat Jézus Krisztina és Kállay Tiborné segítségével. Volt lángos és palacsinta, s minden, mi szem-szájnak ingere. Utolsó este bográcsban készült a vacsora. Úgy érzem, Téglás Kati nénivel együtt mindent megtettünk azért, hogy a gyerekek jól érezzék magukat. Sok nehéz anyagiak között élő gyermek nem tudott volna eljönni, ha az Önkormányzat nem segíti őket. Az iskola a csomagok szállítását vállalta. Mindenkinek köszönjük a segítséget. Remélem, ebben az évben is eljutnak majd a falusi gyerekek a Balatonra.

Kelemenné Szántó Gabriella
táborvezető